

знаннями, досвідом, корисною інформацією, навчаються заради досягнення консенсусу;

– формування екосистеми: кожна організація розвивається та змінюється разом з зовнішнім середовищем, будь-яка інноваційна діяльність, яка забезпечує конкурентні переваги туристичної компанії, повинна зберігати екосистему.

Список використаних джерел:

1. Чаркіна Т., Марценюк Л. Туризм як засіб розширення життєвого простору людини. *Антропологічні виміри філософських досліджень*. 2017. № 11. С. 63-70.

2. TsviliyS., GurovaD., KuklinaT. *Research of the specifics of providing tourist education in the latest conditions: marketing approach. Role of science and education for sustainable development : monography ; Part 2.13. University of Technology, Katowice, Poland, 2021. 980 p. P. 252-266.*

3. Zaitseva V., Tsviliy S., Bublei G. *Innovation facilities of the tourist business of small and medium enterprises of the region. Roczniki Ekonomiczne KPSW w Bydgoszczy. Poland. 2019. №12. pp. 201-212.*

СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ ВОДНОГО ТУРИЗМУ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

Чикуркова А.Д., д-р екон. наук, професор
Подільський державний аграрно-технічний університет

Галузь морського та річкового транспорту має стратегічну важливість для розвитку економіки України. Проблема інфраструктурного облаштування території України може бути вирішена лише завдяки інвестуванню в її розбудову великих коштів, в тому числі з боку центральної та місцевих влад, її розв'язання можливе лише в контексті практичних дій по економічному піднесенню країни. Розвиток водного туризму має синергетичний ефект для розвитку місцевої економіки: збільшення надходжень до бюджетів всіх рівнів; створення нових робочих місць у сферах, задіяних для обслуговування круїзного судноплавства; рекламування туристичних можливостей регіону (країни в цілому); розширення можливостей для міжнародного співробітництва; залучення інвестицій у розвиток транспортної та туристичної інфраструктури тощо.

Туристична політика є практикою впровадження науково обґрунтованої концепції розвитку туризму в країні, що має за мету таку розбудову індустрії туризму, яка б за своїми кількісними і якісними параметрами давала змогу задовольняти потреби внутрішнього ринку і виступати з власним конкурентоспроможним турпродуктом на міжнародному ринку. Це система методів впливу і заходів соціально-економічного, правового, зовнішньополітичного, культурного та іншого характеру, яку здійснюють державні органи влади, державні і приватні організації, асоціації та заклади, що відповідають за туристичну діяльність, із метою регулювання і координації

туристичної галузі, формування умов для її розвитку. Для реалізації туристичної політики держава створює необхідні умови правового, організаційно-економічного, інформаційного і маркетингового забезпечення діяльності суб'єктів туристичного ринку [3,4].

На сучасному етапі велике значення має туристична політика на державному рівні, що суттєво буде впливати на розвиток регіонального туризму. На місцевому рівні державну туристичну політику реалізують органи місцевого самоврядування. Ключовими напрямками їх діяльності такі (рис. 1).

Рис. 1. Напрями державної туристичної політики на місцевому рівні [3]

На рівні регіонального ринкового середовища туризм сприяє надходженню фінансових ресурсів, зростанню попиту на товари і послуги, зокрема на виробу місцевої промисловості. Розвиток туризму в регіонах дає змогу збільшити доходи регіональних і місцевих бюджетів, вирішити проблеми зайнятості та екології. Одним із найбільш привабливих регіонів України з точки зору туристичного освоєння та використання є Поділля, зокрема Хмельницька область. Цей регіон багатий історично-культурними пам'ятками, природно-кліматичними умовами, має вигідне географічне розташування. Хмельницька область багата історико-культурними пам'ятками загальнодержавного значення, найбільша кількість яких зосереджена в Кам'янець-Подільському, Старокостянтиніві, Меджибожі та ін. [3].

Основними завданнями розвитку водного туризму на Хмельниччині є: формування туристично-рекреаційного комплексу, який задовольняв би потреби населення в санаторно-курортному лікуванні, відпочинку і туризмі; формування ринку конкурентоздатних на міжнародному рівні рекреаційних послуг на основі ефективного використання наявних природних і культурно-історичних ресурсів з одночасним збереженням екології; залучення максимальної кількості туристів на територію області; збільшення обсягів надходження коштів, у тому числі валютних, до місцевих бюджетів; збереження чистоти природного середовища; охорона рекреаційних ресурсів області. На обласному рівні систематично розробляються та реалізуються програми і стратегії розвитку регіону в цілому та водного туризму зокрема [1].

Отже, можна зробити наступні висновки, що в Хмельницькій області можливо більш широке використання водного туризму. В області є достатні водні ресурси для розвитку водного туризму, кадровий потенціал, історичні передумови. Також можливо розробити рекреаційні програми з елементами оздоровчого водного туризму.

Список використаних джерел:

1. Офіційний веб-сайт Хмельницької обласної державної адміністрації. URL: <http://www.adm.km.ua/>.
2. Проблеми і напрями реалізації туристичного потенціалу Хмельниччини. URL: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_19/1/26.pdf.
3. Савченко В.Ф., Стойка С.О. Роль держави у розвитку туристичної індустрії України. Науковий вісник ЧДІЕУ. 2013. № 1(17). С. 9-15.
4. Чикуркова А.Д., Бочкарьова О.В. Наукові підходи до визначення ефективності публічного управління. Сучасні напрями та перспективи розвитку агро- та електроінженерії: зб. тез міжнар. наук.-практ. конф., (Бережани, Тернопільська обл., 16 листопада 2018 року). Бережани: ФОП Паляниця В. А., 2018. С. 112-114.